Nr. 11. Mielec, dnia 1 września. Rok VIII.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: V-12492|1|28 Mielec, dnia 18|8 1928.

Podaję w streszczeniu rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 ogłoszone w Dz. U. Rz. P. Nr, 29 poz. 267.

Art. 1. Celem zapewnienia należytego wykonywania opieki społecznej mają być tworzone specjalne komunalne organa opieki społecznej.

Organami temi są:

1) opiekunowi społeczni oraz

2) komisje opieki społecznej.

Art. 2. W każdej gminie powinien być ustanowiony co najmniej jeden opiekun społeczny

W zależności od liczby mieszkańców i obszaru gminy rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej uchwali podział gminy pod względem terytorjalnym na okręgi opiekuńcze, określi liczbę opiekunów społecznych, biorąc pod uwagę konieczność umożliwienia każdemu z nich bezpośredniej styczności z osobami potrzebującemi opieki, oraz wyznaczy każdemu z opiekunów społecznych osobny okrąg lub część okręgu.

Art. 3. Opiekunów społecznych wybiera na okres trzyletni rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej z pośród osób posiadających prawo wybieralności do rady gminnej (miejskiej) a przynajmniej od roku stale zamieszkałych w gminie.

Ponowny wybór jest dopuszczalny.

Pozostający w służbie czynnej wojskowi i funkcjonarjusze policji państw. nie mogą być wybierani na opiekunów społecznych.

Art. 4. Do objęcia stanowiska opiekuna społecznego może się uchylić jedynie:

1) kto ukończył lat 60,

2) kto wskutek ułomności fizycznej lub znacznie i trwale nadwątlonego zdrowia nie może pełnić obowiązków opiekuna społecznego,

3) kto przez okres trzyletni pełnił obowiązki opiekuna społecznego.

4) kto piastuje urząd publiczny.

5) kto wskaże powody, które rada gminna (miejska) uzna za dostatecznie ważne do uwolnienia od obowiązków opiekuna społecznego.

Art. 5. Od uchwały rady gminnej (miejskiej) w sprawie wyboru opiekuna społecznego, osoba zainteresowana może się odwołać w terminie 14. dniowym do władzy nadzorczej, przyczem odwołanie nie wstrzymuje wykonania uchwały.

Art. 6. Stanowiska opiekuna społecznego można się zrzec przed upływem trzyletniego okresu jedynie w razie zaistnienia okoliczności przewidzianych w punktach 2, 4 i 5 art. 4.

Rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej może w każdej chwili odwołać opiekuna społecznego.

W razie zrzeczenia się, odwołania lub śmierci opiekuna, bądź utraty przez niego proawa wybieralności (ust. pierwszy i trzeci art. 3) rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej, niezwłocznie przystąpi do wyboru nowego opiekuna społecznego na czas pozostały do końca 3. okresu.

Art. 7. Obowiązkiem opiekuna jest:

1) inicjatywa i współdziałanie z organami gminnemi w zakresie wykonywania opieki społecznej,

2) czuwanie, by osobom opieki i pomocy potrzebującym była udzielona opieka w granicach obowiązujących przepisów,

3) badanie z własnej inicjatywy względnie na żądanie zarządu gminy osobistych i majątkowych stosunków osób korzystających lub mających korzystać z opieki społecznej dla ustalenia ich prawa do opieki oraz rodzaju i rozmiarów niezbędnej pomocy,

4) udzielanie w wypadkach nagłych pomocy doraźnej ze środków na ten cel przez gminę przeznaczonych i w sposób przez nią ustalony,

5) komunikowanie zarządowi gminy swoich spostrzeżeń i wniosków oraz składanie gminnej komisji opieki społecznej przynajmniej raz do roku sprawozdań z działalności,

6) wykonywanie czynności, przekazanych osobnemi przepisami

Sposób wykonywania obowiązków opiekunów społecznych określą szczegółowe instrukcje, wydane w ramach rozporządzenia wykonawczego—przez radę gminną (miejską).

Art. 8. Stanowisko opiekuna społecznego jest honorowe i bezpłatne.

Opiekunom społecznym przyznaje się prawo noszenia oznak według wzoru, jaki ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Opiekunowie społeczni otrzymują z funduszów gminnych zwrot koniecznych wydatków, poniesionych w związku z wykonywaniem swych czynności.

Art 9. Opiekunowie społeczni przy pełnieniu swych obowiązków korzystają z ochrony prawnej, przysługującym urzędnikom państwowym.

Państwowe władze cywilne oraz władze sam. obowiązane są do udzielania opiekunom społecznym na ich żądanie i za wylegitymowaniem koniecznej pomocy w zakresie ich czynności

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej określi wypadki i sposób współdziałania z opiekunami społecznymi organów policji państwowej.

Art. 10 W każdej gminie miejskiej oraz w każdej gminie wiejskiej liczącej ponad 5000 mieszkańców obowiązek utworzenia gminnej komisji opieki społecznej.

W skład gminnej komisji opieki społecznej wchodzą:

1) przewodniczący zarządu gminy względnie inny wyznaczony przez niego członek tego zarządu, jako przewodniczący komisji,

2) członkowie rady gminnej (miejskiej), wybierani przez radę na początku jej kadencji w liczbie przez nią określonej,

3) opiekunowie społeczni, a jeżeli ilość ich przekracza liczbę osób wskazanych w punkcie 2), przedstawiciele okręgów opiekuńczych (art. 2) najwyżej w tejże liczbie, przyczem sposób ich wyboru określi rada gminna [miejska).

Art. 21. W gminach wiejskich liczących mniej niż 5000 mieszkańców, w których gminne komisje opieki społecznej nie będą utworzone (art. 10 ust 1.) uprawnienia gminnej komisji opieki społecznej, określone w art. 2, 3 i 6 niniejszego rozporządzenia, wykonywać będzie zarząd gminy; przewidziany w art. 7 punkt 5 sprawozdania opiekunowie społeczni składać będą radzie gminnej.

Wzywam Zwierzchność gminną aby natychmiast spowodowała radę gminną do wyboru opiekuna społecznego i określenia liczby opiekunów słownie do art. 2 powyższego rozporządzenia.

Wybranych należy wykazać Zarządowi powiatowemu w Mielcu do dnia 10/9 1928

Celem należytego wykanywania obowiązków przez opiekuna społecznego i przez radę gminną polecam Zwierzchności gminnej aby natychmiast zamówiła dotyczący Dz. U. Rz. P. Nr. 29 z roku 1928 i ukazać się mającego w krótkim czasie rozporządzenie wykonawcze do tego rozporządzenia

Cena Dz. U. Rz. P. Nr. 29 z roku 1928 wynosi 75 gr.

Zamówienia należy uskuteczniać czekiem P.K.O. na konta Nr. 30130 do administracji Dziennika Ustaw Rz. P. w Warszawie.

L: 7552|13 Mielec, dnia 28|7 1928.

Nieustanne pojawienie się na obszarze Województwa jakkolwiek dotychczas sporadycznych jednak częstych przypadków nosacizny przeważnie u koni wprowadzanych z Województw sąsiednich i obawy groźniejszego jej rozszerzenia się za pośrednictwem obrotu gospodarskiego i handlowego nakładając na Starostwo obowiązek, aby zawczasu zapobiegło zagnieżdżeniu się i rozwlekaniu tej choroby a co zatem idzie także, zgubnym skutkom jakie zaraza ta za sobą pociąga.

W tym celu zwracam uwagę Zwierzchności gminnej na objawy i sposób szerzenia się nosacizny a mianowicie objawy jej są następujące:

Choroba ta powstaje tylko wskutek zakażenia oraz przeniesienie prątka nosacizny i nawiedza głównie zwierzęta w rodzaju jednokopytowych. Zależnie od tego czy nosacizna usadowi się w narządach wewnętrznych lub zewnętrznych (które najczęściej ulegają chorobie) określa się cierpienia to jako nosacizną nosową, nosacizną skórną lub nosacizną płucną. Te postaci choroby pojawiają się nieraz równocześnie u tego samego zwierzęcia. Przebieg choroby jest albo szybki (nosacizna ostra) albo powolna nosacizna przewlekła.

a) Nosacizna nosowa usadawia się na błonie śluzowej nosa i jest najczęstrzą formą choroby.

Objawy jej są następujące: 1) Wyciek z nosa z początku rzadki, śluzowaty, śluzowo-ropny, zielono-żółty lub szary, który później staje się lepkim, gęstym, gruzelowatym i brudnym (posokowatym) wypływa zazwyczaj z jednego nozdrza, a niekiedy zmieszany jest z krwią. 2) obrzęki guzowate w santach wielkości orzecha laskowego aż do jaja kurzego i większe, twarde, niebolesne, mało ruchome, zrośnięte z otoczeniem i usadowione po tej stronie, po której istnieje upływ z nosa. 3) pojawianie się małych, twardych guzków na błonie śluzowej jamy nosowej a zwłaszcza przegrody, z których rozwijają się wrzodziki okrągłe, z początku płaskie, wrzodziki te zgłębiają się wkrótce i okazują wtedy brzeg wywrócony, jakby nadgryziony i dno brudne szaro-zółtawe, słoninowata a w wrazie jeżeli są gęsto usadowione, zlewają się z sobą i tworzą wówczas większe, nieregularne wrzody zatokowate.

Gdy zmiany te usadowią się przy wejściu do nozdrzy, dostrzec je można już okiem, gdy zaś usadowione są wyżej, można je wyczuć palcem. Już istnienie jednego lub drugiego z tych objawów wznieca podejrzenie, że zwierzę dotknięte jest nosacizną, jeżeli jednocześnie pokaże się ich więcej wskazuje to niewątpliwie ua istnienie nosacizny nosowej.

4) Nosacizna rozwija się także niekiedy naprzód w płucach, w tchawicy i w krtani, a wtedy nazywa się nosaciząną płucną. U zwierząt takich powstaje duszność coraz bardziej się wzmagająca z suchem przytłumionem kaszlem i wychudzeniem. Często upływają miesiące, za nim do tych objawów przyłączą się znamiona nosacizny nosa lub skóry. Zwierzęta takie, napozór dychawiczny, jeżeli się poprzednio stykały ze zwierzętami dotkniętymi nosacizna, musi się uważać za podejrzane o nosaciznę

5) Przy nosaciznie skóry pokazują się na rozmaitych częściach ciała małe, okrągłe mało bolesne lub wcale nie bolesne guzy, dochodzące wielkości orzecha laskowego lub włoskiego, które wkrótce mięknią, przebijają skórę i wydzielają płyn ropny, ciągliwy, żółtawy albo niekiedy brunatny, czerwony, a także brudny, z guzów tych tworzą się wrzody o brzegach wałkowato zgrubiałych, wywróconych i ponadgryzanych i o dnie nieczystem (które powiększają się i wydzielają płyn ciągnący się, brudny zlepiający włosy. Pomiędzy guzami i wrzodami tworzą się niekiedy sznurkowate nabrzmienia, często też guzowate obrzęki gruczołów na piersiach i w pachwinie.

W niektórych przypadkach powstaje na jednej lub drugiej nodze, zwłaszcza na tylnych, kończynach rozległe, twarde obrzmienia, na których tworzą się później nierówne guzy, które otwierają się wydzielają brudną ropę i przemieniają się we wrzody. W późniejszem okresie nosacizny występuje ugodnienie, krótki oddech i urywany, słaby kaszel, zwierzęta wyglądają źle' włos staje się matowy i traci połysk, na kończynach. popiersiu i brzuchu tworzą się ciastowate obrzmienia i zwierzęta giną w końcu z wyniszczenia i wycieńczenia.

W niektórych wypadkach występują objawy nosacizny wśród gwałtownej gorączki a w takim razie zwierzęta mogą zginać już po 8 do 14 dniach choroby. Równocześnie zwracam uwagę Zwierzchności gminnej obowiązki jakie na posiadaczy koni nakładają przepisy rozp. Prez. Rz. P. z dnia 22/8 1928 Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673/a w szczególności na art. 20-22 powyżej cytowanego rozp. oraz polecam Zwierzchności gminnej zalecić właścicielom koni aby przy kupnie i wyprowadzaniu nowo nabytych koni do swych obór byli jak najbardziej ostrożni, starannie unikali zakupna sztuk wątpliwego pochodzenia i z okolic gdzie choroba ta często się pojawia oraz, by nabyte sztuki podawali przed wprowadzeniem do swych stajen badaniu przez lekarzy weterynaryjnych i zaniechali mieszania ich z końmi miejscowymi przed upływem potrzebnego okresu obserwacyjnego.

Nadto polecam Zwierzchności gminnej aby organa uprawnione do wydawania świadectw miejsca pochodzenia koni były należycie pouczone o obowiązujących przepisach i do nich jak najściślej się stosowały, aby handlem koni trudniły się tylko osoby posiadające uprawnienie przemysłowe.

Zwierzchnościom gminnym w Mielcu, Radomyślu wielkim, Borowej i Przecławiu polecam aby targowice dla zwierząt, stajnie zajezdne i handlarskie były należycie urządzone i utrzymane i po każdym targu względnie opróżnieniu ze zwierząt dokładnie oczyszczone względnie także odrażane.

W końcu wzywam Zwierzchność gminną by w celu wykrycia ewentualnie tajonych ognisk zarazy i rychłe jej zlokalizowanie natychmiast zarządziła najdokładniejszą rewizję stanu zdrowia koni w gminie przez organa uprawnione do wydawania świadectw pochodzenia pod kontrolą policji Państwowej i aż do odmiennego tut. zarządzenia rewizje takie i nadal powtarzać regularnie w połowie każdego miesiąca i o ich wyniku zdawać sprawę Starostwu najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca.

Starosta powiatowy.

Wszystkim Posterunkom Policji państwowej w powiecie

do wiadomości z poleceniem brania udziału w rewizjach stanu zdrowia koni o dokonywanych w połowie każdego miesiąca przez Zwierzchności gminne i donoszenia mi o ich wyniku

Równocześnie polecam P. P. P. aby nad stanem zdrowia koni w powiecie i ich obrotem rozwinęły jak najściślejszą kontrolę i nieustannie czuwały nad tem, aby obrót odbywał się w dowolnych granicach i nie dawał powodu do zawlekania i zagnieżdżania się choroby.

L: V-12193/6 Mielec, dnia 17|8 1928.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 72 poz. 348 ogłoszone zostało rozp Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1926 w sprawie Dzienników Wojewódzkich a w szczególności o sposobie i kolejności ogłaszania rozporządzeń, obwieszczeń, komunikatów, ruchu służbowego itp. oraz o obowiązku prenumerowania tego dziennika

W związku z cytowanem rozp. zawiadamia się P. T., że Dziennik Wojewódzki wydawany będzie normalnie aż do odwołania raz w miesiącu tj. każdego pierwszego i będzie nosić tę datę, i że dotychczasowa prenumerata roczna wynosi 4 zł. 80 gr. za jeden egz. którą P. T. zechce przekazywać do Kasy Skarbowej Nr. 1 w Krakowie na dochód Min. Spraw Wewn. Dział II § 7. Zarazem oznajmiam, że wskutek reskr. Urzędu Wojew. w Krakowie z dnia 2/8 1928 L: Pr/BG. 2194 wykazałem zapotrzebowanie Dziennika Wojew. dla tamt. Urzędu w ilości 1 egz. miesięcznie.

W celu umożliwienia regularnego okazywania się Dziennika Wojewódzkiego uprasza się P. T. aby wszelkie rozp. obwieszczenia, ogłoszenia, wezwania komunikaty ogłoszenia o ruchu służbowym itp. wymienione w § 2 pow. rozp. Rady Min. które mają być zamieszczane w Dzienniku Wojew. sporządzone ściśle wedle obowiązujących przepisów i powyższego rozporządzenia przesyłano pod adresem Województwa w Krakowie najdalej do dnia 25 każdego miesiąca, ponieważ przesyłane po tym terminie będą ogłaszane dopiero w następnym numerze.

W końcu oznajmiam, że prenumerata Dziennika Wojewódzkiego przez Zarząd powiat. i wszystkie gminy w powiecie została do koniec roku 1928 uiszczona.

Starosta powiatowy.

Odpis.

Wobec braku personelu pielęgniarskiego dla poradni i ośrodków zdrowia, urządzony będzie w Państwowej Szkole Higjeny 9. miesięczny kurs dla higjenistek wywiadowczyń. Kurs rozpocznie się 1 października r. b.

Podania należy nadsyłać do Państw. Szkoły Higjeny Warszawa, ul. Chocimska Nr. 24 do dnia 25 sierpnia br.

Od kandydatek wymaga się obywatelstwa polskiego, ukończonych 18 lat i nie przekroczonych 30. dobrego zdrowia, wykształcenia 6 klas szkoły średniej, zobowiązania się do 3 letniej pracy w higjenie społecznej na stanowisku wyznaczonem przez instytucję, która ją wysłała lub przez Departament Służ. Zdrowia.

Do podania należy dołączyć: opis życia, metrykę, świadectwo szkolne, świadectwo zdrowia, zobowiązanie do 3. letniej pracy, polecenie instytucji, która kandydatkę będzie zatrudniać z podaniem jakie stanowisko zajmie i od kiedy.

Pożądane jest ale niekonieczne, świadectwo z przesłuchanych kursów sanitarnych i odbytej praktyki.

Po przyjęciu na kurs kandydatki wpłacą 10 zł. wpisowego.

Nauka, mieszkanie i utrzymanie będą bezpłatne, natomiast słuchaczki winny posiadać pieniądze na osobiste wydatki i przejazdy tramwajami, co wyniesie około 50 zł. miesięcznie i na koszty podróży.

Wobec ograniczonej liczby miejsc należy przy-

syłać tylko podania kandydatek, odpowiadających wyżej wymienionym warunkom z zaznaczeniem na podaniu ich przynależności państw.

Dr. Piestrzyński, Dyr. Dep. Służby Zdrowia.

L: 11857 Mielec. dnia 7|8 1928.

Wszystkim Zwierzchnościom Gminnym do wiadomoni.

Starosta powiatowy.

L: 12493|I. Mielec, dnia 18|8 1928.

Według reskr. Min. Pracy i Opieki Społ. z dnia 13 lipca 1928 r. za Nr. 11023/Pr. II. Pan Minister Pracy i Opieki Społ. decyzją z dnia 11 lipca rb. zatwierdził następującą reorganizację sieci Państw. Urzędów Pośrednictwa Pracy na terenie Województwa Krakowskiego:

1) utworzenie w mieście Tarnowie ekspozytury Krakowskiego P.U.P. , która obejmować będzie powiaty: brzeskie, dąbrowski, mielecki, pilzneńskie, ropczyckie i tarnowski oraz powiat grybowski należący obecnie do P.U.P.P. w Nowym Sączu.

2) przeniesienie P.U.P.P. z Oświęcimia do Chrzanowa, a P.U.P.P. w Oświęcimiu przemianowanie na ekspozyturę P,U.P.P. w Chrzaaowie.

Nowe kreowane placówki pośrednictwa pracy rozpoczną swą działalność urzędową z dniem 1 września 1928 r.

O tem zawiadamiam z poleceniem pouczenia wszystkich interesowanych w gminie.

Starosta powiatowy.

L: VIII.-11018|I Mielec, dnia 16/8 1928 r.

Do Zwierzchności gminnej w Wampierzowie.

Stwierdzono dowodnie, że Naczelnik tamt. gminy wystawił dnia 14/7 br. dwa świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt dla Estery Fryd, niezaopatrzywszy ich liczbą porządkową.

Wytykając Panu tą niewłaściwość polecam by w przyszłości wszystkie takie świadectwa zaopatrzone były liczbami bieżącemi.

Starosta powiatowy.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie do wiadomości i przestrzegania.

Zarząd powiatowy.

Odpis.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektóre gminy, szczególnie gminy miejskie, pobierają od cudzoziemców opłaty z okazji dopełniania przez nich obowiązku meldunkowego. Praktyka to jest niezgodna z obowiązującemi w tym względzie przepisami ustawowemi, a jest szkodliwą z punktu widzenia interesów ogólno-państwowych. W myśl art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz.U.R.P. Nr. 83 poz. 465) opłaty od cudzoziemców mogą być pobierane na zezwolenie na wjazd ich do Polski, przejazd przez Polskę i pobyt w niej, czasowy lub stały, oraz za czynności rejestracyjne, wszystkie te czynności są jednakże dokonywane przez państwowe władze administracji ogólnej i opłaty, pobierane z powyższych tytułów od cudzoziemców, wpływają na rzecz Skarbu Państwa Ponieważ przytoczone rozporządzenie wspomina również w art. 8 o obowiązku meldunkowym cudzoziemców, zaś w art. 15. wyliczając taksatywne czynności, za które mogą być pobierane opłaty, nie wymienia meldunków, przeto wynika z tego, iż w zamiarze ustawodawcy wcale nie leżało obarczenie cudzoziemców opłatami za dopełnienie przez nich obowiązku meldunkowego. Ta wola ustawodawcy znalazła jeszcze silniejszy wyraz w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309), które w art. 13. stanowi, iż zameldowanie i wymeldowanie oraz potwierdzenie zameldowania względnie wymeldowania nie podlegają żadnym opłatom. Wprawdzie rozporządzenie to wchodzi w życie dopiero w dn. 19. września 1928 r. niemniej jednak wobec tego, iż znosi ono wogóle pobierane ewentualnie obecnie opłaty meldunkowe, oraz w związku z przytoczonemi wyżej postanowieniami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o cudzoziemcach-stanowi to rozporządzenie dowód, iż opłaty meldunkowe od cudzoziemców nie mogą być obecnie pobierane. Sprawa ta ma pozatem, jak to wyżej zaznaczyłem, dużą wagą z punktu widzenia interesów ogólno państwowych, a to z uwagi na zasadę wzajemności, w myśl której opłaty meldunkowe pobierane w Polsce od obywateli państw. obcych, mogą być zastosowane przez te państwa do przebywajacych w nich obywateli polskich Ponieważ zaś emigracja z Polski jest znacznie większa, aniżeli emigracja do niej, przeto zastosowanie przez Państwa obce tego prawa retorsji odbiłoby się pod względem materjalnym bardzo ujemnie, na szerokich emigrantów polskich, zwłaszcza, że emigrację tę stanowią w przeważającej części elementy ubogie, poszukujące zagranicą pracy fizycznej.

L: III-9929|I Mielec, dnia 10|7 1928.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym do wiadomości i ścisłego zastosowania się w myśl reskr. Urzędu Wojewódzkiego z 16 sierpnia 1928 r. L. Sm. 3854|I.

L: 3372-P-IV. Mielec, dnia 1|8 1928 r.

Stwierdzono, że Zwierzchności gminne nie zwracają uwagi na zachowanie potrzebnej grubości warstwy ziemi nad przepustami betonowymi (ruru-betonowe) i w wielu wypadkach rury narażone bezpośrednio na uderzenia kół pękają i niszczeją.

Taki stan rzeczy jest jaskrawym dowodem niedbalstwa ze strony Zwierzchności gminnych i będzie bezwzględnie każdy Naczelnik gminy w razie stwierdzenia jego winy prócz poniesienia kosztów zakupu nowych rur betonowych, karany grzywną jeżeli dopuści do zmniejszenia lub zaniku warstwy materjału chroniącego rury betonowe. Najmniejsza warstwa ochronna rury betonowej przy materjałach ilastych musi wynosić 30 cen. zaś przy materjałach piaszczystych 50 do 60 cen. zależnie od grubości piasku.

Za tym. Zarząd powiatowy: Przewodniczący:
w. z. Rydel.

Nakładem Starostwa i Zarządu powiat. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński sekr. Rady pow.
Z drukarni Maksymiliana Fiałkowskiego w Mielcu.